

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : tbptdn@videotron.ca
WEB: WWW.VOVINET.ORG

số 687

07 tháng 09 năm 2008

Tờ báo hằng tuần ĐIỆN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Một Chiều

Một chiều tiến hóa không ngăn cản
Khai thông trí tuệ tự thức làm
Đồng hành chung hợp cùng chung tiến
Trật tự qui nguyên diệt lòng tham

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 21/11/98 đến 27/11/98

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Sự tự nhiên và hồn nhiên xây dựng bằng cách nào ?
- 2) Tâm xuyên là xuyên nơi nào ?
- 3) Tại sao làm người mà phải rên la ?
- 4) Óc người có thể hiểu được mọi việc ?
- 5) Óc người làm sao tiến hóa thâm sâu được ?
- 6) Về không để làm gì ?
- 7) Sự đóng góp xây dựng đại sự chung có hữu ích gì không ?

<p>1) Atlantic city, 21/11/98 6 : 55 AM <i>Hỏi : Sự tự nhiên và hồn nhiên xây dựng bằng cách nào ?</i></p> <p>Đáp : Thừa sự tự nhiên và hồn nhiên từ trong cho đến bên ngoài đều tương ứng trong sự thanh tịnh tạo ra sự hồn nhiên mật thiết, cảm thức sự nhẹ nhàng của Trời Đất phục vụ đều có gốc gác và lý do rõ rệt. Người tu thiếu thanh tịnh sẽ đi ngược lại giòng tiến hóa của tâm linh, hướng ngoài tạo động, khó tu khó tiến</p> <p>Kệ : <i>Chiều sâu vắng mát tạo lo phiền Khó khổ không hay sống khó yên Động tịnh không còn duyên học hỏi Độc tài cố chấp tự tầm xuyên</i></p>	<p>2) Atlantic city, 22/11/98 2 : 45 AM <i>Hỏi : Tầm xuyên là xuyên nơi nào ?</i></p> <p>Đáp : Thừa tự tầm xuyên là đến một nơi không ngờ được, gọi là tự nhiên và hồn nhiên đến đó, tâm thức hoàn toàn thay đổi, ứng phó với bất cứ hoàn cảnh nào xảy đến</p> <p>Kệ : <i>Thực hành chẳng có rên la Tiến hóa thâm sâu cũng phải hòa Đời đạo song hành tâm cảm thức Tình thâm hiểu được sống chung nhà</i></p>
<p>3) Atlantic city, 23/11/98 5 : 05 AM <i>Hỏi : Tại sao làm người mà phải rên la ?</i></p> <p>Đáp : Thừa làm người mà phải rên la vì thiếu thanh tịnh chưa hiểu được vị trí của chính mình, đến đây để làm gì ? rồi sẽ về đâu ? Tự thấy chính mình đang bị ràng buộc bởi hoàn cảnh kích động và phản động của tình đời, bắt buộc phải rên la và cầu cứu</p> <p>Kệ : <i>Vị trí phân hồn vẫn ngất ngờ Hỏi sinh học hỏi tiến từ giờ Sơ sinh cho đến đầu xoay bạc Không biết chính mình vẫn ngất ngờ</i></p>	<p>4) Atlantic city, 24/11/98 5 : 45 AM <i>Hỏi : Ốc người có thể hiểu được mọi việc ?</i></p> <p>Đáp : Thừa ốc người liên hệ với chân động thanh tịnh, tự nhiên và hồn nhiên nhiều hơn. Chịu tu sửa càng ngày sẽ được thanh nhẹ hơn, do đó tạo thành niềm tin mà hành sự</p> <p>Kệ : <i>Tiến hóa thâm sâu nhờ ốc người Thực hành chất phát thật là tươi Gieo duyên tận độ người người quý Pháp lý Vô Vi tiến kịp kỳ</i></p>
<p>5) Atlantic city, 25/11/98 3 : 45 AM <i>Hỏi : Ốc người làm sao tiến hóa thâm sâu được ?</i></p> <p>Đáp : Thừa ốc người chịu niệm Phật giải nghiệp tâm hướng về không, mới cảm thức được sự thâm sâu, vạn sự trên đời là không, nhiên hậu mới tiến về ánh sáng quân bình mà học hỏi</p> <p>Kệ : <i>Thâm sâu tiến hóa rõ đuôi đầu Cảm thức chiều sâu có trước sau Qui hội tình người trong chốc lát Cảm thông Trời Phật tự về mau</i></p>	<p>6) Atlantic city, 26/11/98 4 : 50 AM <i>Hỏi : Về không để làm gì ?</i></p> <p>Đáp : Thừa về không thì mới thấy rõ vạn sự trên đời bởi nhứt không, tự nhiên hồn nhiên là chính gốc</p> <p>Kệ : <i>Hóa sanh sanh hóa tự tham tông Vỡ lẽ ngoài trong không đạt được Ý thức tâm hình trong vọng động Qui về một mối chẳng còn trông</i></p>

7) Atlantic city, 27/11/98 3 : 00 AM

Hỏi : Sự đóng góp xây dựng đại sự chung có hữu ích gì không ?

Đáp : Thừa sự đóng góp hữu ích cho đại sự chung rất hữu ích cho hậu thế, hạnh đức vô biên, Trời Phật chứng tâm, không khác gì hoa nở nghìn năm không héo đàng Trời đàng Phật, việc làm thật sự có ý nghĩa, thật sự xây dựng không oan uổng

Kệ :

Thực hành hướng tưởng về nguồn

Thế thái non tình tự dứt luôn

Thành thật thương yêu cùng cảm xúc

Thành tâm đóng góp tự về nguồn

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

1. Hỏi: Thừa Thầy, Thầy nói tung lên bộ đầu, cái đầu lắc. Lúc đó mình có phải kèm không?

Đáp: Thầy kệ, thả lỏng cho nó lắc. Lắc rồi nó trụ. Như hỏi đó tôi làm, đầu nó lắc. Đó... cái đầu nó làm như vậy nè... cứ thầy kệ nó. Sau này nó thông rồi, nó về trung ương Phật pháp rồi, nó méo một chút cũng không được. Ngồi phải ngay ngắn, tự nhiên nó ngay ngắn.

2. Hỏi: Khi làm Pháp Luân Thường Chuyển đầu có rung mạnh không?

Đáp: Khi làm Pháp Luân Thường Chuyển nếu nó thông thì đầu phải rung mạnh. Nó chưa thông thì đầu chưa rung. Nó thông thì nó rung. Nó thông một thời gian nó trụ đánh rồi là hết rung nữa.

THƠ

THIÊN ĐĂNG

Họa

Thiên Tâm rõ thấy ở nơi mình

Đăng tỏa chiếu soi thức tự mình

Đăng nếu khiêm nhường đăng chọn sáng

Diên ngoài trong tinh bước đăng trình

Phúc Tâm Cà Mau 25/9/2008

LỜI CẢM ƠN CHÂN THẬT

Vần thơ sáng suốt ngọn đăng soi

Nhắc nhở Phúc Tâm thấy cái tôi

Cảm phục Đạo Huỳnh đạt trí tuệ

Thiền khôi lượng chất điển vân bồi

Phúc Tâm Cà Mau 25/9/2008

=====

MỪNG HOA VÔ ƯU

(thân tặng chị Hoa)

Được tiếng bình phê tâm vẫn vui

Đặt bút họa thơ nghe rất mùi

Khen người đối diện chọn tu tiến

Lấy oán làm ân đức hạnh vui

Phúc Tâm Cà Mau 31/9/2008

HOA THẢO DƯỢC

Dược thảo hoa khô héo ngã vàng

Tinh dầu hương chất vẫn nguyên sang

Thị phi phóng ngoại sinh nhiều bệnh

Ba chén . tám phân dứt bệnh hàn

Phúc Tâm Cà Mau 31/9/2008

=====

Đại Hội Viễn Tiền

Đại sự chung cùng nhau đóng góp

Hội tụ về xây dựng tâm linh

Viễn lưu mãi mãi ngàn năm nhớ

Tiến hóa hợp thờ tự cảm mình

Bành Chi kính bái

=====

Thực Hành Tới Đích

Thực hiện tình thương xây dựng tiến

Hành trình phát triển thật thà yên

Tới lui lập trường không thay đổi

Đích thân hành pháp tự cứu mình

Bành Chi kính bái

PHÚC TÂM THIÊN SĨ

PHÚC đức cho ai thấy lỗi mình
TÂM dừg hướng ngoại, lỗi người khinh
THIÊN là thanh tịnh, ngoài mê chấp
SĨ thiện thường hành tự giác minh.

Phú Nhuận, 23/08/08
Thiền Đăng

ÚT HOA

ÚT trưởng vị danh cõi thế gian
HOA tâm Điển giới khó phân bàn
CẢ, phê hữu ích nhờ diệu dụng
MAU, chậm do người biết mở mang.

Phú Nhuận, 31/08/08
Thiền Tâm.

BẠN ĐẠO VIẾT

NỖI SỢ

Trong kiếp sống vô thường thấy có rồi không, con người ta cảm thấy lo sợ khi sự mất mát xảy ra với mình vì phải đau khổ với cái mất đó, cho nên vô tình luật bất thành văn, tất cả mọi người hay tìm tới nhau để tìm sự đồng cảm, xẻ chia và từ đó băng nhóm hình thành, đời có băng đời, đạo có nhóm đạo.

Thí dụ: Có một người nào đó đứng dưới sân trường, khí sắc an ổn, tức thì sẽ có người khác mon men tới gọi chuyện.

Tại sao vậy ? Tại sao người lạ đó không kiếm một chỗ ngồi yên tĩnh để thư giãn mà lại tìm đến người này để bắt chuyện? Tại vì nỗi sợ đang ẩn tàng trong tâm thức từng mỗi kiếp nhơn sinh. Phần hồn đã trải qua quá nhiều đau khổ khi buộc phải thăng trầm chuyển hóa trong cảnh luân hồi sinh tử nên nó mới tìm tới bất kỳ đối tượng nào có thể chia sẻ nỗi lo sợ hằng hữu là nó tìm tới.

Vì mang cảm giác lo sợ với cái gì mất mát, con người luôn truy tìm thật nhiều thứ ở thế gian, càng nhiều càng tốt, nếu mất cái này thì còn cái kia, nếu mất con vợ này thì còn con vợ khác, v.và

Nhưng những việc làm đó vô tình mang lại một biên khổ và dầy dầy nỗi sợ. Vốn cuộc sống thế nhân được gọi là kiếp vô thường, tất cả vạn vật trên đời là hư huyễn. Có vật chất càng nhiều thì sự mất mát càng nhiều thì nỗi khổ sẽ đi theo để cân xứng với sự mất mát đó. Cho nên một người tu gắng hiểu được điều đó mà quyết tâm buông bỏ chuyện đời, ôm một chuyện là khổ một chuyện, bớt một việc là khổ một việc. Khi không nghĩ tới sự hưởng thụ bản thân thì tinh thần phục vụ mới mở, nhờ quên mình phục vụ thì nghiệp chướng được giải trừ, còn nếu ôm bo bo lấy của mình thì ông Trời sẽ cất mình vô ngõ hẹp để tự phục vụ bản thân. Phục vụ cái gì? Cái bệnh cái nạn của mình vì chúng sanh ra đời là để phục vụ mà thức tâm tiến hóa chớ đâu có để hưởng thụ. Cái lúc buông bỏ tình đời tới mức không còn ôm từ chuyện lớn tới chuyện nhỏ, thì vị này không còn vướng vào nghiệp lực ngũ hành ở thế gian nữa.

Đừng sợ mất, đừng sợ khổ, có mất mát có đau khổ mới có cơ hội trở về biên giới của Phật Pháp. Cho nên khổ là cái mật pháp của Trời Phật ban cho chúng sanh khi còn sợ mất.

*Nỗi khổ hằng sâu mỗi kiếp người
Xa lià sợ khổ sống vui tươi
Trong đời chân bước không lo nghĩ
Tự tại an vui nở nụ cười.*

Phú Nhuận, ngày 23 tháng 08 năm 2008
Thiền Sinh Phương.